

Миб. № 5692

ИНСТИТУТ ЗА
ЛИТЕРАТУРА

Варпцаров и с заповед на Министерския съвет, протокол № 130 от 22 септември 1941 година, спря винаги издаването на следпраздничния вестник "СОФИЯ".

Редакторът му- стопанин Иван Янков, на 28 юли 1941 година бе изпратен в гр. Варна / Галата / на принудителна работа да чука камъни, а другарът ми Стефан Пейков, получи от полицията строго мъмрене, а за мен, случайно, като за жена, не се сетиха, въпреки че освен с сътрудничеството си, аз финансирах вестника. *Замубили*

20,000 лв.

Повече не видях Никола Вапцаров. Настанаха смутни времена. Бомбардировките и събитията ме отделиха от София.

Точно след една година, Никола Вапцаров бе безмилостно разстрелян.

Когато, 5 години след разстрела му, писателя Младен Исаев напиша книгата "НИКОЛА ЙОНКОВ ВАПЦАРОВ" и Николай Шмиргера, в статията си "ЧОВЕК СТРУНА" отбеляза истината, : "ЧЕ ВЕСТНИК "СОФИЯ" ТОГАВА БЕШЕ ПРЕДЕН ПРИКРИТ ПОСТ НА ДВИЖЕНИЕТО ..... " / стр. 95 /, старата ни писателка- комунистка АННА КАРИМА, която знаеше за тази ми среща с Никола Вапцаров, възторжено ми каза : " ВСЕ ПАК ИМАШЕ ХОРА, КОИТО ДАВАХА И МАЛКО РАДОСТ НА ТОЗИ БОРЕЦ ЗА СВОБОДА ".

Треодора Трейкова

Предадена на Тибика Вапцарова

на 20/IV 1966 год.

